

Cheonan-incidenten fabricerad av USA och Lee Myung Baks förrädargrupp är den mest ondskefulla konspiratoriska farsen i nationens historia

(1) Öppet tillkännagivande från Demokratiska folkrepubliken Koreas Nationella Försvarskommissions inspektionsgrupp om sanningen bakom Cheonan-incidenten

Sju månader har gått sedan sydkoreanska flottans fartyg Cheonan sjönk i Koreas Västerhav.

Händelsen hade knappt inträffat förrän USA-imperialisterna och Lee Myung Baks förrädargrupp medvetet kopplade den till DFRK som om de hade väntat på att den skulle inträffa, och piskade upp en mot DFRK fientlig konfrontationssvindel av aldrig tidigare skådat slag.

Redan från början avvisade DFRK den ogrundade historien om dess inblandning i Cheonan-händelsen som en ren fabrikation och konspiratorisk fars, och förklarade hemma och utomlands sin vilja att gå till grunden med att söka sanningen bakom det här fallet.

Förslaget till fältundersökning från DFRK:s NDC:s inspektionsgrupp föranleddes av denna önskan.

Av rädsla för att den dolda historien om ärendet skulle avslöjas, tillkännagav USA-imperialisterna och Lees förrädargrupp hastigt "resultaten av undersökningen" som genomförts av en "civil-militär gemensam utredningsgrupp", och motsatte sig desperat en fältundersökning av NDC:s inspektionsgrupp.

Eftersom "undersökningsresultaten" kritiserades för att vara full av oklarheter, offentliggjorde de nyligen en "slutrapport", en annan fabrikation, bara för att utsättas för kritik och löje från hela folket.

De har gått så långt som till att genomföra gemensamma marina övningar i form av "demonstration av väpnade styrkor" den ena efter den andra i vattnen nära DFRK samtidigt som de blir frenetiska med en kampanj för sanktioner mot DFRK på den internationella arenan.

DFRKs ursprungliga plan var att offentliggöra sanningen om händelsen på det mest vetenskapliga och legitima sättet efter en fältstudie av NDC:s inspektionsgrupp.

USA-imperialisterna och förrädargruppen, motsatte sig emellertid inte bara denna fältstudie utan gick så långt att de även avslog DFRK:s storsinta förslag att gemensamt undersöka och bedöma alla materiella bevis som de hävdade att de hade tagit upp ur vatten där fartyget sjönk efter att de fört dem till Panmunjom.

I denna situation beslöt DFRK sida att offentliggöra inför världen på grundval av information som hittills samlats in vilken ren fabrikation och konspiratorisk fars de orkestrerat. Här följer den första delen av uttalandet:

1. Fragmenten av aluminiumlegering visar sig att torpeden inte var från norr.

USA-imperialisterna och Lees förrädargrups ”utredningsgrupp” hävdade att de fragment av en torped som påstås ha lyfts från vattnen utanför ön Paengnyong där Cheonan sjönk var av aluminiumlegering.

De offentliggjorde att aluminiumlegering var konkret bevis för att ”torpeden var från norr” och att ”norr attackerade fartyget”.

Armén och folket i DFRK har i tysthet väntat för att se hur USA-imperialisterna och förrädargruppen skulle förklara frågan om dessa torpedfragment eftersom de låtsades vara välinformerade om DFRK. Armén och folket i DFRK har varit tålmodiga i avsikt att kontrollera bevisen på plats och offentliggöra sin uppfattning.

Eftersom det har blivit omöjligt att kontrollera dem på plats, avslöjar de nu sanningen om händelsen.

Koreanska folkarméns flotta har torpeder liksom andra länders sjöstridskrafter, och vi döljer inte det faktum att den har torpeder med en sådan oerhörd sprängkraft som världen knappast kan föreställa sig.

De är Juche-baserade torpeder av stållegeringar tillverkade av arbetarna i DFRK, inte aluminiumlegeringar som de gjorda i andra länder.

Det var vår ursprungliga avsikt att lämna över prov på stållegering från en av Koreanska folkarméns flottas torpeder till USA-imperialisterna och förrädargruppen så att de kunde jämföra det med aluminiumlegeringen. Det syftade till att förmå dem att medge att ”attacken mot Cheonan av nordsidans torped” var en ren fabrikation och konspiratorisk fars.

DFRK är fortfarande berett att direkt överlämna stållegeringsprovet från en Juche-baserad torped till USA-imperialisterna och förrädargruppen.

USA-imperialisterna och förrädargruppen har hittills hävdad att fragmenten av aluminiumlegering var ”från nordsidans torped”, och detta är näst intill att själva förneka ”berättelsen”.

Här vill vi ännu tydligare blottlägga hyckleriet och den dolda historien om de DFRK-fientliga konspirationsscenarierna med flera ”utredningsrapporter” som USA och de sydkoreanska marionetterna offentliggjort beträffande Cheonan-händelsen.

2. Drivenheten är en ren fabrikation

Drivenheten är ett av de avgörande bevis som USA och Lee Myung Baks förrädargrupp lagt fram för att bevisa historien att ”norr var inblandat” i Cheonan-händelsen.

Denna drivenhets ursprung är fullt av oklarheter.

Det är orimligt av dem att hävda att en civil fiskebåt plötsligt dök upp och fick i sina nät den drivenhet som dussintals krigsfartyg utrustade med sofistikerad spårutrustning inte hade lyckats finna under minst 50 dagar. Framdrivningsanordningen som visades på tv var annorlunda än den som ”utredningsteamet” senare offentliggjorde.

Den drivordning som fiskebåten då lyfte upp rapporterades ha varit täckt av silverpapper, men det fanns inget sådant på den 1,5 meter långa drivenhet som presenterades av marionettgruppens ”utredningsteam” den 20 maj.

Detta är inte det enda som väckte misstankar.

I början sade "utredningsteamet" att de explosiva ämnena HMX, RDX och TNT upptäckts på Cheonans skrov.

Men därmed uppkom frågan varför inga rester av explosiva ämnen hittats på framdrivningsanordningen som de påstod hade använts för att sänka fartyget. Det är inte rimligt att inga sprängämnesrester hittades på en torped som ska ha sprängts av sprängämnen, det vill säga på framdrivningsanordningen till den torped som de påstod hade använts för att bryta Cheonan, ett fartyg i 1400-tonsklassen, i två delar.

Instängda i ett hörn ursäktade sig USA och de sydkoreanska marionetterna och sa att orsaken till att de inte kunde finna sprängämnet var att det var upplöst i havsvatten eftersom drivenheten legat kvar i det salta havsvattnet för länge. Men denna ursäkt håller inte, eftersom de redan hade offentliggjort att sprängämnen hittats på fartygets skrov, som legat på botten av samma vatten under lika lång tid.

3. Torpedritningen, ett hån mot världen

En större ironi är att det avslöjades att den ritning av torpeden som visades av förrädargruppen i ett försök att övertyga allmänheten om att torpedens drivenhet var "norrifrån" var full av oklarheter.

När marionettgruppen offentliggjorde de "gemensamma utredningsresultaten" visade den skamlöst vid presskonferensen en CHT-02D-torpedritning som de hävdade hade utarbetats av nordsidan, för att göra sitt påstående trovärdigt att drivenheten från den torped som hade angripit fartyget var "tillverkad av nordsidan". Den hävdade att det var säkert att drivenheten var tillverkad av nordsidan eftersom det stod "Garanterad av DFRK" i torpedritningens text.

Emellertid visade sig orden på ritningen i själva verket vara japanska, och det kom fram att torpedmotorn på ritningen var rektangulär, medan den motor från drivenheten som visats upp vid presskonferensen var strömlinjeformad.

När deras klumpiga komplot visade sig vara falsk, var de tvungna att medge att de hade förklarat med hjälp av en annan torpedritning för att bekräfta historien om "drivenheten från norr."

Att ritningen var falsk bevisas av följande fakta: Marionettgruppen hävdade i sin "rapport om resultaten av den gemensamma utredningen" att det var en "ritning som ingick i Nordkoreas torpedlitteratur som distribueras för export" och de "hade fått bilden av CHT-02D-torpeden från informationsanalysavdelningen. Avsnittet omedelbart under den talade om "processen för utskrift av nordsidans ord i datorn med skrivare, vilket tyder på att det var en datafil. Enbart detta faktum visar att det är oklart om ritningen är en tryckt skrift eller en bild eller en datafil.

Det hade redan avslöjats att marionettgruppen ersatt torpedritningen med en ny i hemlighet flera gånger i ett försök att övertyga allmänheten till varje pris att drivenheten var "från norr."

Detta visar att den drivenhet som producerats av USA och den sydkoreanska marionettgruppen som starka bevis för en "torpedattack från norr" inte var något annat än en ren fabrikation och ett hån mot världen.

4. Sättet att skriva "Nr. 1", levande bevis på okunnighet

USA och de sydkoreanska marionetterna angav sättet att skriva "Nr 1" som stod på drivenheten som avgörande bevisning.

DFRK:s krigsmaterielindustri använder inte penna för att skriva eventuella nödvändiga uppgifter på några delar eller utrustning utan graverar in dem, och i detta fall använder de det koreanska ordet Ho, inte Pon (nummer). Med andra ord, "Nr. 1" är inte ett vanligt skrivsätt som används i DFRK.

Dessutom, om fartyget hade sänkts av en torpedattack, skulle inte bara huvudet av den torped som orsakade explosionen, utan också dess drivenhet ha förstörts ordentligt på grund av hög temperatur och tryck som uppstod under explosionen. Därför är det nonsens att "Nr. 1" skulle förbli levande som om det nyss hade skrivits på drivenheten.

När man tittar på baksidan av drivenheten och rodret på den torped som presenterats av marionetternas "utredningsteam", ser man att deras ytor är kraftigt korroderade.

En torped är målad för att förhindra att den rostar innan den används. Färgen bränns upp på grund av hög värme då den exploderar och dess rester rostar i havsvattnet.

Då uppstår frågan vid vilken temperatur färgen på torpeden brinner.

Det är de berörda forskarnas åsikt att kokpunkten i allmänhet för kiselfärg och keramiska sorter som tål den högsta temperaturen är 760 grader och kokpunkten för vanlig oljefärg är 350-500 grader.

Om man antar att 250 kg sprängämnen användes för att angripa fartyget, som av marionetternas "utredningsteam" hävdar, så bör temperaturen på den bakre delen av torpedens drivenhet vara minst 325 grader och som mest över 1.000 grader omedelbart efter att den exploderat, med tanke på den mängd energi som genereras i det ögonblicket.

Om man beaktar det faktum att det yttre rodret i kanten på torpedens bakre del förblev rostigt, kan dess insida ha hettats upp över nämnda temperatur, och temperaturen inuti drivenhetens bakre del på vilken "Nr 1" stod skrivet kan ha varit så högt som 325-1.000 grader.

Men "Nr 1" var skrivet med något som liknade en filtpenna, inte med färg.

Det bläck som vanligtvis används för filtpenna runt om i världen består av xylen, toluen och alkohol. Kokpunkterna för dess ingredienser vet man är 138,5 grader för xylen, 110,6 grader för toluen och 78,4 grader för alkohol. Så det bläck som använts på bakre delen av drivenheten skulle ha bränts upp vid temperaturen 300 grader.

Om den yttre färgen bränts upp, borde tecknen "Nr. 1" skrivet med tuschpenna ha bränts upp, och om tecknen finns kvar, borde den yttre färgen också finnas kvar. Detta är ren vetenskap.

Emellertid brann den yttre färgen som klarar hög temperatur upp, men bläcket på insidan som brinner upp även vid låg temperatur finns kvar intakt. Ingen retorik kan hjälpa marionettgruppen att förklara denna inkonsekvens.

Det är helt naturligt att många människor sade att det knappast var förståeligt mot bakgrund av sunt förnuft varför det inte fanns några liknande tecken på de andra delarna av torpedens drivenhet om detta vore skrivet av nordsidan på den i syfte att montera ihop torpeden.

Tecknen "Nr. 1" avslöjar bara bristen på vetenskaplig kunskap och okunskap hos komplottnakarna, och bevisar långt från att torpeden var tillverkad av nordsidan.

En flottexpert gjorde ett eget experiment på plats och bevisade vetenskapligt att ytan på den del där tecknen var skrivna var renare än på andra delar, som om det slipats av sandpapper för att skriva nya tecken och att drivenheten aldrig hade varit i havsvattnet efter att "Nr 1" skrivits på den.

Universitetsprofessorer från USA och Kanada gjorde en precisionsanalys av bläcket som använts för att skriva tecknen "Nr 1" och bekräftade officiellt att det är identiskt med vad som används i Sydkorea, vilket drev bluffmakarna in i ett trångt hörn som de inte kunde ta sig ur.

Överallt i Sydkorea kan man fortfarande höra sådana burop och hån som att "bussar med blått 'Nr. 1' som kör på gatorna är från norr för att inkräkta i söder", "spelare i dräkt med blått 'Nr. 1' på idrottsplatser är spelare från norr" och "en brorson som har samma handstil som den som användes för att skriva tecken 'Nr. 1' är också en spion från norr". Detta visar tydligt hur löjliga bevisen är för "Nr. 1".

5. "Historien om en vattenpelare", falskt uttalande under tvång

Direkt efter att fartygshändelsen inträffat framförde experter sina respektive påståenden och åsikter om orsaken till olyckan, de sade att "den gick på grund", "den förstördes på grund av sin naturliga ålder", "den sänktes av en minexplosion", "den sänktes genom att dess ammunitionskammare exploderade" och så vidare.

Men USA och de sydkoreanska marionetterna spred "historien om en vattenpelare" i ett försök att sopa undan de ovan nämnda påståendena och till varje pris övertyga allmänheten att "fartyget sänktes av nordsidans torpedattack".

Om fartyget sänktes av en torpedattack, skulle en vattenpelare naturligt stiga upp. Därför drog "berättelsen om en vattenpelare" till sig uppmärksamhet från allmänheten som var angelägen att klargöra orsaken till händelsen.

Men resultaten av analysen av de vittnesmål som gjorts av fartygets besättning och de soldater som var i tjänst i vattnen nära fartyget direkt efter händelsen visade att det inte fanns någon som sett en vattenpelare. Då plötsligt rapporterades det att en nattvakt på ön Paengnyong sa att han hade sett en vattenpelare. Han rapporteras ha sagt att vid ljudet av en smäll han hade tittat ut över vattnet 270 graders deklination cirka 4 km från sin position, och då sett ett vitt ljus blixtra och försvinna.

Men när den plats där han hävdade att han hade sett vattenpelaren jämfördes med den position där han stod i tjänst, är det uppenbart att det var en helt annorlunda plats än den där incidenten ägde rum; än värre, vad han hade bevittnat var ingenting annat än en "vit ljusblxt".

Ingen av de 58 överlevande från händelsen sa att han hade sett en vattenpelare, ljusblxt och lågor som skulle inträffa i det ögonblick då ett fartyg attackeras av en torped. Resultaten av undersökningen av de döda med röntgen och andra medel visade att det inte fanns några spår av sår orsakade av splitter eller brännskador, utom benfrakturer, upprivna sår etc.

Detta faktum tydde allmänt på att möjligheten att de dog på grund av yttre skada och kvävning var liten, utan de drucknade i vattnet.

För att stödja "berättelsen om en vattenpelare", betonade marionett-"utredningsteamet" att det fanns vattendroppar i ansiktet på en hamnvakt och det fanns mycket havsvatten på fartyget, men detta har bara väckt löje.

En soldat som överlevde händelsen säger: "Vid den tiden var jag i tjänst för att bevaka fartygets styrbordssida. Jag märkte inte något särskilt som en vattenpelare när jag såg mig omkring." Detta uttalande tillbakavisade direkt "berättelsen om en vattenpelare" som marionettgruppen spritt ut.

Detta bevisar att den ovan nämnda "berättelsen om en vattenpelare" medvetet tillverkats av de övre skikten av marionettmilitären att övertyga allmänheten om att fartyget sänktes av den "nordsidans torpedattack."

6. "Kurs för infiltration i kanalstil", ett påstående av den blinde

USA och den sydkoreanska marionettgruppen hittade på berättelsen om "kurs för infiltration i kanalstil" av nordsidans ubåt i dessa vatten i ett försök att bevisa att Cheonan sänktes av en torpedattack från DFRK.

Direkt efter att händelsen inträffat försäkrade USA och de sydkoreanska marionetternas militärmyndigheter att det inte förekommit någon mystisk rörelse från Koreanska folkarmén före och efter händelsen.

Senare publicerade vad de kallade "undersökningsresultat", i vilka de hävdade att det bekräftats att några miniubåtar och vissa stödjande fartyg från KPA:s flottstyrkor skulle ha lämnat en viss bas i Koreas Västerhav 2-3 dagar före händelsen och återvänt 2-3 dagar senare.

Det viktiga är att det varken finns en enda miniubåt i den bas som marionettgruppen utpekar, eller ens skuggan av något liknande.

Marionettgruppen insisterade på att en ubåt seglade mot internationella vatten i väster efter att ha lastat en torped på den nämnda basen och girade söderut innan den seglade österut för att infiltrera i kanalstil nära vattnen utanför ön Paengnyong.

Det borde finnas gränser för vilka lögnen man kokar ihop.

När allmänheten krävde korrekt material för att styrka berättelsen, invände marionettgruppen inledningsvis kategoriskt mot det och hävdade att den inte kunde bekräfta det av rädsla för att avslöja nivån på arméns underrättelseinhämtning när det gäller information om DFRK:s ubåtars rörelser. Men då den inte längre förmådde avvisa allmänhetens krav, sade den att den inte kunde visa bilden eftersom dess kvalitet var dålig på grund av dåligt väder.

Med andra ord, marionettgruppen medgav själv att den inte lyckats övervaka alla rörelser på grund av bildens dåliga kvalitet.

Marionettgruppen hade skrutit om att det upptäcker ubåtar på basis av de observationsdata som den fått från södra Koreas och USA:s gemensamma maskineri för underrättelseinhämtning och trovärdigheten i dygnet-runt-observationen av det berörda området av USA:s avancerade underrättelsesatellit är mycket hög eftersom den är baserad på precisionsbilddata med en upplösning på mindre än en meter. Det är ren abstraktion när marionettgruppen talar om "kurs för infiltration i kanalstil", samtidigt som den bekräftar att den inte kunde lägga fram korrekta

observationsresultat på grund av ”dålig bildkvalitet” 1 eller 2 dagar före och efter utbrottet av händelsen.

Observationen påverkades inte av vädret för några dagar före och efter att händelsen inträffat. Dess påstående om omöjlig observation bevisar bara att dess historia om infiltrationen av DFRK:s ubåt inte var mer än en fars som den själv åstadkommit för att begrava den i en ”svart låda”.

7. Aluminiumytbeläggning förkastas vetenskapligt

USA och den sydkoreanska marionettgruppen presenterade till och med analysen av en ytbeläggning som de sade hade hittats på skrovet och torpeddelar som vetenskaplig bevisning för att fartyget förlöst på grund av en torpedexplosion. De hävdade att eftersom den stora mängd vitt pulver som hittats på torpedens drivenhet var från samma komponent som den som hittats på flera ställen på skrovet, kunde man dra slutsatsen att fartyget sänktes av en torpedattack.

En noggrann analys av ansedda fysiker i flera länder, däribland DFRK, avvisade kategoriskt detta påstående.

Marionetternas ”utredningsgrupp” hävdade att aluminium som används för att tillverka en torped förvandlas till icke-kristallin aluminiumoxid när den exploderar och kallnar och att den icke-kristallina aluminiumoxiden spåras som aluminium i energispektroskop och inte som aluminium i röntgendiffraktionsanalys.

Fysiker från flera länder, däribland USA och Kanada, har vederlagt det ovan nämnda påståendet och säger att det är omöjligt att aluminium blir till 100 procent icke-kristalliserad aluminiumoxid efter att ha exploderat och kallnat, och förklarade att sannolikheten att all aluminium förvandlas till oxid är nära 0 procent och sannolikheten att all oxiderad aluminium förvandlas till icke-kristalliserad är också nära 0 procent. De bevisade särskilt att den ytbeläggning som hittats på skrovet och torpedens drivenhet, enligt vad marionetternas ”utredningsgrupp” hävdade, knappast produceras i hög temperatur som vid explosionen, till skillnad från icke-kristallisk aluminiumoxid, en produkt av explosion, eftersom den bildas i normala och låga temperaturer. För att vetenskapligt bevisa detta, analyserade och verifierade dessa fysiker ytbeläggningen med olika medel, till exempel röntgendiffraktion, energispektroskopi, IR-spektroskopi, laserspektroskopi och även med hjälp av elektronmikroskop. De utförde även direkta experiment med det och föreslog offentliga experiment för marionetternas ”utredningsgrupp.”

Fysiker från DFRK delade dessa fysikers uppfattning.

Marionettgruppen som inte kunde svara på förslaget, kom med så dåliga ursäkter som att endast oxiderad icke-kristallin aluminium, inte oxiderad kristallin aluminium, upptäcktes vid den inledande undersökningen, eftersom den förekom i minimal mängd, bara för att förneka vetenskapliga data och påståenden de själva gjort.

Den fingerade explosionen i skrovet och torpeden och analysen av kvarvarande ytbeläggning, som marionettgruppen dittills påstått vara det mest vetenskapliga av undersökningen resultat, visade bara att de försökt att rättfärdiga undersökningsresultaten på ett långsökt sätt, omedvetna om ens den vetenskapliga sanningen att aluminium inte förvandlas till icke-kristallin oxid till 100 procent genom explosion.

8. Babord propeller och lysrör välbehållna

Marionettgruppen iscensatte en sådan fars som att bjuda in folk från alla samhällsskikt att se sig runt i fartyget i marionettmarinens flottbas 2 i ett försök att förbinda händelsen med DFRK. Men detta ökade dess bekymmer.

De som betraktade det bärgade fartyget väckte mer tvivel om fallet än förståelse för den förklaring som marionettgruppen gett. Det beror på att det skett en icke-kontakt-undervattensexpllosion på fartygets babordssida men babords propeller var fortfarande välbehållna medan styrbords propeller var allvarligt deformerad och lysrör i den del av skrovet som delats i två delar var oförändrade.

Vittnena sade spydigt att de aldrig har sett en torped med en så exakt precision och slagkraft att den kan bryta ett fartyg i två delar men lämna lysrör helt nära den del där explosionen ägde rum intakt, och menade att dessa lysrör borde benämnas ”magiska lysrör” och ”skottsäkra lysrör” som klarade en torpedexplosion.

I själva verket vittnar deformationen av propellern om att Cheonan sänktes utan yttre faktorer. Viktigast är att rensa bort de grundläggande tvivlen men marionettgruppen gav ingen förklaring på denna fråga.

När argumenten fick ökad omfattning och styrka, talade marionettförsvarsdepartementet tvetydigt om resultatet av analysen av propellerns deformation och kom med en skur av sofismer om att det inte finns någon anledning att hävda att glaslysrör skulle ha gått sönder när skrovet klövs i två delar och gjorde gällande att marinfartygens lysrör var gjorda för att stå emot alla stötar.

Babord propeller och lysrören utgjorde avgörande bevis som vederlägger USA:s och marionettgruppens påstående att fartyget sänktes av en ”torpedattack från norr.”

9. Bevis som visar att fartyget gått på grund

Den största kontroversen denna gång var om örlogsfartyget sänktes av en torpedattack eller på grund av en grundstötning.

Marionettgruppen visade för media fartygets för och akter, som de tidigare inte fått tillgång till, för att övertyga dem om att fartyget sänktes av en torpedattack.

Vad gäller denna fråga, hävdade experterna att all information om Cheonan-händelsen klart bevisat att det hade gått på grund, och tillade att det ”gemensamma utredningsteamet” begått ett allvarligt misstag när det analyserat orsaken till olyckan.

Först av allt, de vatten där fartygets för hittades är vattnen mellan ön Paengnyong och ön Taechong där det finns en mängd klippor.

Den upprivna delen utanför babords aktersäkerhetsvakt, böjningen av säkerhetsvaktens vänstra sida och de allvarliga reporna på skrovets och säkerhetsvaktens ram tyder på att skrovet stött emot en klippa eller sandbotten.

Om de vore skador orsakade av en torpedattack, skulle fartyget varken ha delvis rivits sönder eller rostat.

De experter som hävdade att fartyget gått på grund menade att om fartyget skulle ha sänkts av trycket från en yttre undervattensexpllosion, vilken skulle orsaka bucklor och bulor, skulle säkerhetsvakten ha förstörts eller sprängts. De ansåg att detta var ett

rimligt antagande beträffande det faktum att säkerhetsvakten var helt oskadd trots att styrbords akterpropeller böjdes.

Marionettgruppen kallade sådana skäliga misstankar för ”en märklig historia” och ”en handling som gagnar fienden” för att ge det rimliga påståendet dålig klang. Men den kunde inte dölja sanningen.

Hade torpeden exploderat nära Cheonan, som ”utredningsgruppen” hävdade, måste en mängd fragment ha trängt in i fartygskroppen. Men det fanns inga fragment på fartyget, det fanns ingen i fartygets besättning som fick trumhinnan sprängd och leder skadade och ingen död fisk sågs på vattenytan. Resultaten av analysen av den TOD-bild som offentliggjorts av marionettförsvarsministeriet och koordinaterna som presenterats av ”utredningsgruppen”, och koordinaterna från marionettmarinens automatiska taktiska kommandosystem, visade att Cheonan fortsatte att stäva mot nordväst även efter att fartyget hade sjunkit, en tidpunkt som bekräftats av ”utredningsgruppen”. Att fartyget skulle ha fortsatt att stäva mot strömmen även efter att det hade brutits i två delar av en torpedattack motbevisar påståendet att fartyget sänktes av en torpedattack. Överlevande vittnade om att de hade känt att fartyget träffade något med ljuden ”bang” och ”boom” innan det steg och de kände lukten av brinnande olja. Detta faktum bevisade fartygets grundstötning.

Det är ingen slump att experter hemma och utomlands hävdar att en omfattande analys av drivenheten från den torped som påstås ha bärgats ur de vatten där fartyget sjönk, skrovets deformering, vittnesmålen från dem som haft med fallet att göra, de sårades tillstånd och obduktionen av de döda, en analys av den seismiska vågen och luftljudvågen, den simulerade undervattensexpllosionen, en analys av tidvattnet nära ön Paengnyong, en analys av de explosiva ämnena, de funna torpeddelarna och så vidare kan bevisa att det inte funnits någon extern undervattensexpllosion på nära håll, att drivenheten inte hade något att göra med förstörelsen av Cheonan och att det inte finns några bevis för att torpeden var från ”nordsidan”.

10. Videofil försvann innan den skulle offentliggöras

De ”undersökningsresultat” som marionettgruppen offentliggjort sade att torped CHT-02D med explosiva kraften 250kg TNT exploderade tre meter babord från fartygets gasturbinrum och på 6-9 meters vattendjup, och utlöste ”stötvågor och en undervattensexpllosionseffekt utan direktkontakt” som slutligen resulterade i att fartyget bröts i två delar.

De ”stötvågor” som orsakade allvarligast direkt skadan på fartyget gav skrovet en stöt med hastigheten 8 000 meter per sekund.

Hade torpeden gett så kraftiga stötvågor cirka tre meter från skrovet, som marionettgruppen uppgivit, skulle 1,1 sekund ha varit tillräckligt för att fullständigt knäcka fartyget.

En animerad fil som visade en simulerad ” undervattensexpllosion utan direktkontakt” av en tung torped som marionett Institutet för Försvarsstudier gjort 2004 visade att torpeden Paeksango med en explosiv kraft motsvarande 185 kg TNT fullständigt splittrade skrovet i två delar på mindre än en sekund efter att den exploderat. I mer än 10 sekunder efter explosionen försvann en vattenpelare flera meter hög och fören sågs flera meter från aktern. Trettio sekunder efter explosionen var det knappast möjligt att se några spår av skrovet på vattenytan.

Detta räcker för att bevisa att Cheonan måste ha sjunkit helt eller dess för skilts från aktern efter cirka 30 sekunder om den hade träffats av en CHT-02D torped med en explosiv kraft på 250 kg TNT, mycket starkare än en Paeksangotorpeds.

Marionettförsvarsdepartementet som hade vägrat lämna ut loggboken och sonardetaljer var tvungen att offentliggöra en TOD-videofil som visar de vatten där fartyget hade sjunkit, bara de scener som visar fartygets explosion och skrovets delning saknades.

Vart har då videofilen som visar skrovet i splittringsögonblicket som kan tjäna som avgörande bevis för orsaken till fartygets förlisning tagit vägen?

Direkt efter händelsen presenterade marionettförsvarsministeriet för allmänheten de scener som visar Cheonan i normal drift före explosionen, dess för och akter som skildes åt efter explosionen och att fören sjönk. De hävdade att TOD-registret över det mest avgörande ögonblicket som visar delningen av fören och aktern inte fanns tillgänglig. Emellertid var de tvungna att offentliggöra ytterligare videofiler två gånger för att bemöta den allmänna kritiken. Detta väckte bara större misstänksamhet.

Detta TOD-videofil handlade om vad som hände mellan 32 sekunder och 40 sekunder efter fartygets påstådda explosion.

Denna videofil som varar 8 sekunder visade fartygets skorsten som en svart fläck och dess styrbordssida lutad mot ön Paengnyong med för och akter inte helt åtskilda.

De vetenskapliga experiment som marionettgruppen gjort och sunt förnuft talar för att om fartyget hade sänkts av en torped borde ingenting ha synts ovanför vattenytan 32 sekunder efter explosionen.

Mycket upprört över detta kom marionettförsvarsdepartementet med dåliga ursäkter, och sade att "scenerna är suddiga eftersom TOD-fokus var satt till den låga tre gångers förstoring" och att "det är svårt att urskilja det kluvna fartygets kropp fastän det var brutet i två delar eftersom upplösningen var låg. "

Redan från början dolde de denna fil och talade om militära hemligheter, och korregerade sina påståenden tre gånger. Men resultatet visade att fartyget inte sänktes av en torpedattack. Klart är därför varför denna videofil saknades.

11. Orimlig mätning av korrosionsperioden

Falskheten i de "undersökningsresultat" som presenterats av USA och den sydkoreanska marionettgruppen framgår av deras mätning av korrosionsperioden för torpedens drivenhet.

Vid den tidpunkt då marionettgruppen tillkännagav "halvtidsundersökningsresultaten", sade de att de inte kunde mäta den korrekta korrosionsperioden eftersom stor avvikelse noterats mellan kvaliteten och korrosionslagren på drivenhetens metall vid mätningen av dem, och tillade att medlemmar av "utredningsteamet" uppskattat med ögonmått att det såg ut som 1-2 månaders korrosion.

Det väsentliga är varför korrosionsperioden för metall endast kunde uppskattas med ögonmått.

De experimentresultat som offentliggjorts av en sydkoreansk marinexpert måste undersökas.

Han lade uppvärmt aluminium, rostfritt stål och järnbitar i vatten med en salthalt och tidvatten liknande dem i de vatten där fartyget hade sjunkit, och tog sedan upp dem för att vetenskapligt klargöra fartygets korrosion.

Resultatet visade att de inte var så rostiga som drivenheten och framför allt hittades vit ytbeläggning i vissa delar av aluminiumstycket men vissa uppvärmda delar föreföll mörka. Detta kontrasterade skarpt mot ytbeläggningen på drivenhetens propeller som hade offentliggjorts av marionett-”utredningsgruppen.”

Detsamma kan sägas om järnstycket. Det var mörkt rostigt men när det kom ut i luften efter att den mörka rosten gnuggats bort, det blev gult. Det kan jämföras med drivenhetens axel som var rödrostig. Med andra ord: drivenheten var hårdare rostad.

Vissa delar av det rostfria stålstycket var mörka, men ingen korrosion hittades.

Experten konstaterade att drivenheten som den ”gemensamma utredningsgruppen” presenterat för att bevisa en torped attack från norr hade samlat en orimligt stor mängd rost, och tillade att den måste ha legat under vatten i minst 4-5 år och därefter legat i luften under betydligt längre tid.

Resultaten av en undersökning gjord av ett ryskt team visade att man kunde döma av den vetenskapliga analysen och jämförelsen mellan rost som bildas på fartygets skrov och rost som bildas på drivenheten med ”Nr. 1” att drivenheten legat under havsvatten i mer än sex månader, och tillade att man kan dra slutsatsen att de inte har något gemensamt.

I tillägget till ”slutrapporten” som marionett-”utredningsgruppen” offentliggjort fanns data om EDS som bevisar att den ytbeläggning som samlats in från torpeden inte var aluminiumoxid orsakad av explosion utan aluminiumhydroxid, rost orsakad av korrosion.

Utländska experter sade att de data om malmpulver som bildats när ytbeläggningen hettades upp till 200° C, fanns med i ”slutrapporten” även om de inte lades fram vid tidpunkten för offentliggörandet av efter halvtidsundersökningen, och de konstaterar enhälligt att eftersom experimentresultaten med absorbenten överensstämmer helt med dem vid värmebehandling av aluminiumhydroxid, strider det mot ”slutrapportens” slutsats att ytbeläggningen uppstått genom explosion.

De sade till och med att man kan uppfatta det så att vissa samvetsgranna forskare lämnat sådana data att ”slutrapporten” var full av bedrägeri och falskhet.

I den slutliga analysen avslöjade marionettgruppen själv det ovetenskapliga och slarviga sätt undersökningen gjorts på genom sådana enkla uppskattningar som ”uppskattning med ögonmått”, inte vetenskaplig och teknisk undersökning, och visade fullständigt att ”historien om nordsidans inblandning” i Cheonan-incidenten var en ren fabrikation.

12. Löjeväckande simulerad sänkning av krigsfartyg

Marionettgruppen uppges ha simulerat en sänkning av ett örlogsfartyg för att bevisa att fartyget sänkts av en torpedexplosion och därmed förbinda DFRK med Cheonan-incidenten.

Simuleringen kullkastade de undersökningsresultat som marionettgruppen hittills har offentliggjort.

Från början förklarade den att torpedens explosionskraft motsvarade 250 kg TNT i DFRKs tunga torped CHT-02D och presenterade på grundval av detta utredningsresultaten.

Den detaljerade beskrivning av "Nr 1-torpeden" som den offentliggjorde angav mängden sprängmedel till 250 kg. Det viktiga är att den explosiva kraften i en sådan mängd sprängmedel inte räcker för att sänka Cheonan.

I torpeder används i allmänhet högeffektivt sprängmedel kraftfullare än TNT.

Torpedexperter anser att en torpeds explosionskraft är 1,4-2 gånger starkare än vanligt TNT. Detta tyder på att "Nr 1-torpedens" explosionskraft motsvarar 350-500 kg TNT.

Marionettgruppen erkände så småningom att torpedens sprängämne inte bara bestod av TNT. Och för att rätta till sitt misstag ökade den torpedens explosionskraft till 360 kg TNT och iscensatte ännu en simulerad undervattensexlosion. Det var nödvändigt för att motsvara den faktiska skada som en explosion medför i maskinrummet och på fartygets däck.

Resultaten av simuleringen motsvarade inte det som hände då fartyget sjönk.

En negation av en så kraftfull explosion som hos 140-260kg TNT och de då registrerade seismiska och akustiska vågorna medför just en sådan stöt och värme och höjd på vattenpelaren, att de sår som besättningen fick, möjligheten av förekomsten av tecknen "Nr 1", skrovet och inre ammunitionskammaren och alla andra platser i det sjunkna fartyget förblev oskadade av de tryckvågor som explosionen orsakade liksom alla andra tvistefrågor baserade på den explosionskraft som marionetterna uppgett.

Beträffande simuleringen erkände en medlem av "utredningsgruppen" att "de var tvungna att arbeta hårt i ungefär två månader för att modifiera och rätta till modellen". Detta tyder på att simuleringen genomfördes i syfte att åstadkomma en falsk beskyllning.

Marionetternas desperata försök att fabricera historien att Cheonans förlisning berodde på DFRKs torpedanfall slog till slut tillbaka på dem själva.

13. "Slutrapporten" inget mer än en falsk anklagelse

Efter att den "interimsrapport" som publicerades av USA och den sydkoreanska marionettgruppen den 20 maj avfärdats och tillbakavisats av allmänheten i och utanför Korea, presenterade de den 13 september en "slutrapport" efter att det gått mer än hundra dagar, som talar om att undanröja alla tvivel som hade kommit upp till dess.

"Slutrapporten" väckte emellertid bara starkare misstro, och bevisade bara att förrädargruppen gjort tomma utfästelser när den lovade att undanröja tvivel.

Marionettgruppen begränsade sig till enbart sådant arbete som att redogöra för utredningens inriktning och innehåll och analysdata inklusive de undersökningsaktiviteter som genomförts enligt plan, till skillnad från vid tidpunkten för utfärdandet av den första presentationen som huvudsakligen analyserade orsaken till Cheonans förlisning, och till och med redogjorde för den del som de inte kunde förklara fastän det väckte starka misstankar.

Marionettgruppen presenterade åter torpedens drivenhet, som den hävdade hade bärgats från de vatten där Cheonan sjönk, som materiell bevisning för "historien om

attacken mot Cheonan av nordsidans torped", en historia som utlöst den starkaste misstanke. Men det lyckades inte presentera konkreta bevis för att drivenheten är "från norr", och betyräffande tecknen "Nr 1", "torpedens utformning", etc upprepade de endast tidigare påståenden.

Sydkoreanska media, som beklagande undrade vem som skulle tro den ofullständiga "slutrapporten" full av "indirekta bevis, sade att det är helt naturligt att mer än 70 procent av det sydkoreanska folket "misstänker att myndigheterna avsiktligt har förvrängt sanningen i politiskt syfte eller för att undandra sig ansvar" och de övriga tror inte på eller är tveksamma till den eftersom undersökningen, som gjordes under många dagar med så många inbjudna experter bara ökat och upprepat de oklara punkterna beträffande orsaken till fartygets förlisning, långt från att presentera perfekta bevis.

Faktum är att människor från sydkoreanska politiska, offentliga, vetenskapliga och andra kretsar håller krisseminarier och uttrycker sin vilja att gå till botten med sanningen om händelsen.

Det är inte någon tillfällighet att den ryska utredningsgruppen, den enda grupp som utrett fallet på plats, sade beträffande fartygets förlisning att den "inte kunde finna något skäl att bedöma att den orsakades av nordsidans torpedattack", den svenska utredningsgrupp som deltog i den gemensamma utredningen avstod officiellt från sin bedömning att "det var ett verk av en mini-ubåt från nordsidan" och olika länder i världen kräver en ny undersökning av incidenten och uttrycker tvivel på den "undersökningsresultaten".

Medierna i Ryssland, Tyskland, Kina, USA och andra länder avvisade "slutrapporten om Cheonan" från de sydkoreanska myndigheterna som ett värsta sortens falska dokument.

Mycket upprörda av skuren av kritik och fördömanden, släppte bluffmakarna lös en ström av grundlösa utbrott, och rådde dem som var starkt misstänksamma i målet att "titta på en tecknad serie som redogör för punkter där det råder tvivel och oenighet för att förstå dem bättre".

Att tala om "gränser för vad som spåras" i dessa tider där spårning görs ner till nanogram-nivån är näst intill att själv medge att falskhet aldrig kan segra över sanningen. Och ersättning av en vetenskaplig och teknisk lösning med en serieteckning visar endast den usla nivån på de knep som bluffmakarna använder.

Lee Myung Baks förrädargrupp fabricerade Cheonanincidenten och offrade många soldater för att trappa upp konfrontationen. Det bara avslöjade dess avskyvärda karaktär som en förrädargrupp utan motstycke i nationens historia, ondsinta konfrontationsinriktade element och avskyvärda lismande förrädare som tjänar USA.

USA hetsade sina underhuggare till att fabricera detta konspiratoriska fall mot DFRK, och bevisade därmed själva inför världen att de är en "producent" utan motstycke på detta område och har begått andra bedrägerier för att tjäna sina strategiska intressen i Fjärran Östern-regionen, den nordostasiatiska regionen.

Det finns en hel del uppgifter som visar falskheten i undersökningsresultaten om Cheonan händelsen som USA och förrädargruppen presenterat.

Vi kommer att publicera en andra och tredje del av uttalandet för att bevisa sanningen bakom denna konspiratoriska fars och charad inför den frenetiska kampanj som av

USA och förrädargruppen utlöst för att trappa upp konfrontationen med DFRK medan de väsnas om Cheonanincidenten.

USA och Lee Myung Baks förrädargrupp kommer aldrig att kunna undgå tidens och historiens kraftfulla slägga för deras fula komplott utan motstycke i den koreanska nationens historia.